

Sygn. akt: III U 1773/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 stycznia 2014 r. w O.

sprawy z odwołania Z. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 31.10.2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje Z. S. prawo do emerytury począwszy od dnia 30.10.2013r.,
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31.10.2013. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił Z. S. prawa do emerytury.

Z. S. wniósł odwołanie od tej decyzji. Stwierdził, że w pracował w szczególnych warunkach w okresie od dnia 31.03.1974r. do dnia 31.12.1991r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że Z. S. nie spełnia warunków do przyznania wcześniejszej emerytury, o których mowa w art.184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż pomimo osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego 60 lat i legitymowania się ponad 25-letnim ogólnym stażem pracy, nie posiada wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach.

Przy czym w ostatniej fazie postępowania organ rentowy pozostawił sprawę do uznania Sądu.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Z. S. pobiera świadczenie przedemerytalne.

W dniu 21.10.2013r. złożył w Oddziale ZUS wniosek o emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Po rozpoznaniu tego wniosku ZUS uznał, że Z. S. osiągnął wymagany wiek emerytalny 60 lat, na dzień 01.01.1999r. legitymuje się on łącznym stażem pracy w wymiarze 25 lat, lecz nie przepracował 15 lat w szczególnych warunkach.

Z. S. urodził się dnia (...) Zatem podstawą ubiegania się przez niego o prawo do emerytury jest **art. 184** ustawy o **emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń** (tekst jedn. Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) w zw. z **§4** rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. **w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze** (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r., jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do rozstrzygnięcia, czy odwołujący zgromadził 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W niniejszym postępowaniu odwołujący powoływał się, że pracował w szczególnych warunkach jako traktorzysta w (...) w G. w okresie od dnia 31.03.1974r. do dnia 31.12.1991r.

ZUS nie uznał tego okresu jedynie z uwagi na okoliczność, że świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach zostało wystawione przez Urząd Gminy w G., który jest jedynie przechowawcą akt osobowych, a nie jest następcą prawnym pracodawcy.

Sąd pozyskał dokumenty znajdujące się w aktach osobowych odwołującego i na tej podstawie ustalił, że w podaniu o przyjęcie do pracy Z. S. wnosił o przyjęcie go na stanowisko traktorzysty. Na tych listach płac, na których wpisano jego stanowisko, wpisano, że jest traktorzystą. W świadectwie pracy wydanym dnia 31.07.1992r. widnieje zapis, że w okresie od dnia 31.03.1974r. do dnia 31.12.1991r. był traktorzystą, a od dnia 01.01.1992r. do dnia 31.07.1992r. – magazynierem.

Z dokumentami znajdującymi się w aktach osobowych w pełni korelują zeznania odwołującego złożone w charakterze strony. Wynika z nich bowiem, że w (...) w G. pracował jako traktorzysta w pełnym wymiarze czasu pracy przez cały rok. Głównie świadczył pracę traktorzysty w usługach rolniczych, przy czym zimą pracował przy odśnieżaniu i posypywaniu dróg solą. Z jego zeznań wynika także, że pod koniec pracy był magazynierem, co także znajduje wyraz w świadectwie pracy. Sąd miał na uwadze, że świadectwo to zostało wystawione bezpośrednio po zakończeniu stosunku pracy, zatem z pewnością staniała wówczas bogatsza dokumentacja dotycząca przebiegu zatrudnienia odwołującego, na podstawie której wystawiono ten dokument. Nadto gdy chodzi o okres od dnia 31.03.1974r. do dnia 31.12.1991r. – brak jest w dokumentacji jakiegokolwiek zapisu, z którego wynikałoby, że pracował na innym stanowisku aniżeli traktorzysta.

Zatem reasumując, Sąd uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie przekonuje, że Z. S. pracował jako kierowca ciągnika w okresie od dnia 31.03.1974r. do dnia 31.12.1991r. w (...) w G.. Stanowisko to jest wyszczególnione w wykazie A dziale VIII poz.3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego

pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Okres ten wynosi **17 lat, 9 miesięcy i 1 dzień**.

Wobec powyższego Sąd uznał, że Z. S. spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w oparciu o art. 184 powoływanej na wstępie ustawy. Dnia (...) ukończył 60 lat, na dzień 01.01.1999r. zgromadził 25 lat ogólnego stażu pracy oraz ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Ponieważ odwołujący złożył wniosek o emeryturę dnia 21.10.2013r., zatem Sąd stosownie do treści art. 129 ust. 1 w/w ustawy przyznał mu prawo do emerytury począwszy od dnia (...) tj. od ukończenia 60 lat.

Z tych względów Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję na mocy **art. 477¹⁴ § 2 kpc.**

Stosownie do treści art. 118 ust. 1 a w/w ustawy – Sąd, orzekając o prawie do emerytury, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie ZUS nie ponosi takiej odpowiedzialności. Ocena, czy odwołującemu należy zaliczyć do pracy w szczególnych warunkach sporny okres wymagała przeprowadzenia szerszego postępowania dowodowego, co możliwe było dopiero przed Sądem.

Wobec powyższego w tym zakresie Sąd orzekł na mocy **art. 118 ust. 1 a** w/w ustawy.